

תת"ע 12920/03/20 - סחאקה עדנאן מחמוד מוסא נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 12920-03-20 מדינת ישראל נ' סחאקה עדנאן מחמוד מוסא
תיק חיצוני: 10153612220

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	סחאקה עדנאן מחמוד מוסא
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

בפניי בקשה לביטול כתב אישום מחמת התיישנות בעבירת קנס (שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית).

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס בגין עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב בו נהג היה בתנועה, עבירה מיום 25.11.18.

ביום 16.12.2018 הגיש הנאשם בקשה להישפט (נ/1).

הזמנה לדין וכתב אישום הוגשו בבית המשפט ביום 30.3.20; והדיון נקבע ליום 6.5.20.

למען שלמות התמונה יצוין, כי ישיבת יום 6.5.20 נדחתה בשל מצב חירום הקורונה ליום 23.12.20.

בישיבה מיום 23.12.20 טען ב"כ הנאשם, כי חלה התיישנות על העבירה, זאת מאחר שהבקשה להישפט הוגשה ביום 16.12.18, ומאז הנאשם לא קיבל כל זימון, וכתב האישום הוגש רק ביום 30.3.20.

דין

בעניינינו, חל סעיף 225א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי הקובע, כי מעת שהגיש הנאשם בקשה להישפט, אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, והמועד הקובע הוא מועד משלוח הזמנה למשפט לפי סעיף 230.

לאחר מסירת הודעה על רצון להישפט כאמור, קובע סעיף 230 לחוק כי -

הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו;

וראו רע"פ 867/18 **ראובן נתאי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.02.2018):

"ראשית, המבקש אינו בא בגדריו של סעיף 225 לחוק, שכן הומצאה לו הודעת תשלום קנס בפרק הזמן האמור בסעיף קטן (א), ובכל מקרה, מעת בקשתו להישפט אין מניעה להגיש נגדו כתב אישום אף לאחר המועדים הקבועים בחוק, זאת לפי סעיף קטן (ב) (ראו גם: רע"פ 2487/15 אייל אבולפיה נ' עיריית רמת גן [פורסם בנבו] (06.05.2015)).

שנית, לשונו של סעיף 230 לחוק ברורה, ועל פיה יש לשלוח את ההזמנה למשפט בלבד בתוך שנה מיום הבקשה להישפט. הסעיף אינו מתייחס כלל למועד משלוח כתב האישום כתנאי להימצאות בתוך התקופה בה ניתן לדון באישום.

יתרה מזאת, ההסדרים המיוחדים הנוגעים לעבירות קנס לגביהם התבקשה ברירת משפט באים לידי ביטוי גם באשר לדין ההזמנה למשפט, כפי שנאמר בתקנה 44ג לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 -

הזמנה למשפט לפי סימן זה דינה כהזמנה למשפט וככתב אישום שהומצא לנאשם כדין, ודין העתק ממנה משהוגש לבית המשפט, כדין כתב אישום שהוגש לבית המשפט כדין.

הנה כי כן, קובע המחוקק במפורש, בחקיקה ראשית ובחקיקת המשנה, כי לעניין מירוח ההתיישנות בנסיבות כגון דן, המועד הקובע הוא מועד מסירת ההזמנה לדין. כל פרשנות אחרת תאיין את כוונת המחוקק באשר להסדרים אלה."

אשר על כן, מועד שליחת ההזמנה לדין הוא המועד הקובע, ולא מועד הגשת כתב האישום; והיה על המאשימה לשלוח למבקש הזמנה למשפט בתוך שנה מיום קבלת הודעתו על רצונו להישפט.

בענייננו, על פי תגובת המאשימה, בקשה להישפט נקלטה ביום 31.12.18, וביום 9.12.19 נשלחה לנאשם הודעה בדבר ביצוע העבירה לכתובתו העדכנית אשר מצויה גם על גבי הבקשה להישפט אשר נשלחה מטעמו, כפי העולה מתדפיס המערכת המשטרית שצורף לתגובה, וכן תדפיס מעקב משלוחים בדואר ישראל שהוגש.

עולה אם כן, כי נשלחה לנאשם הזמנה למשפט (ביום 9.12.19) תוך שנה מיום הבקשה להישפט (בין אם 16.12.18 מועד הגשת הבקשה או 31.12.18 מועד קליטתה).

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

נקבע להקראה ליום 30.6.21 שעה 10.00.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' שבט תשפ"א, 19 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.